

ואין מחשבת אכילה והקטרה מצטרפות, הא אם חישוב כחצי זית לאכול דבר שדרכו לאכול כגון שיריים וכחצי זית לאכול דבר שאין דרכו לאכול כגון קומץ — מצטרף: כיון שבשתייהן חישוב מחשבת אכילה. ומבואר שגם מחשבה לאכול למחר דבר שאין דרכו לאכול דהיינו מחשבת אכילת קומץ — מפגלת. ואם כן קשה והא קתני רישא: חישוב לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר הרי זה פיגול, ומוכח כי דווקא אם חישוב על דבר שדרכו לאכול, אין, הוא שנעשה פיגול, אבל אם חישוב בדבר שאין דרכו לאכול — לא פיגול. ואם כן מאן הוא תנא דסיפא החולק על התנא של הרישא?!?

ומתרצינן: אמר רב ירמיה: הא סיפא זו מני רבי אליעזר היא, (15) דאמר מחשבין מאכילת דבר המיועד לאדם כגון שיריים הנאכלין לכהנים — לאכילת מזבח, שאם חישוב להקטיר למזבח למחר שיריים שהם דבר שדרכו לאכול ולא להקטיר, מועילה מחשבה לפגל. וכן מחשבין מאכילת דבר העומד למזבח כגון קומץ שדרכו להקטיר לאכילת אדם שאם חישוב לאוכלו למחר — פיגול. דתנן: הקומץ את המנחה לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר כשר, ורבי אליעזר פוסל, אולם אינו חייב כרת על אכילתו.

אבוי אמר: אפילו תימא משנתנו רבנן היא, יש לך ליישב ולדייק באופן אחר. כי לא תימא לדייק מן האמור "חישוב לאכול חצי זית ולהקטיר חצי זית" — הא לאכול חצי

הברייתא בשיטת רבי עקיבא? והלא אין כאן אלא דיוק, ואם כן דלמא כך יש לדייק: הא נטמאת החלה כשרות הנותרות. ומאי טעמא, משום דמרצה ציין על טומאה, אבל ביצאת אחת מהן לא הוכשרו היתר, ומשום שברייתא זו רבי אליעזר היא דאמר אין זריקה מועלת ליוצא. ואם תאמר, אם כן מדוע לא שנתה הברייתא דין זה גם לגבי חלה שיצאה? אומר לך, וכדין הוא דאיבעי ליה למתני נמי שאם יצאת אחת מהן — כולן פסולות, והאי דקתני נפרסה, ולא נאמר "יצאה", כי הא קא משמע לן הברייתא דאפילו נפרסה חלה דאיתיה בפנים ולא יצאה חוץ לעזרה מכל מקום לא מהניא לה הקטרה.

אבל באמת לרבי עקיבא דאמר זריקה מועלת ליוצא, הרי שאפילו פסול חסרון נמי מהניא ליה הקטרה, ועדיין בעיה זו של שיריים שחסרו, תלויה במחלוקת רבי עקיבא ורבי אליעזר אם זריקה מועילה ל"יוצא" או לא.

### מתניתין:

חישוב בעת עבודות המנחה על מנת לאכול כחצי זית למחר ולהקטיר כחצי זית למחר, כשר, שאין מחשבת אכילה והקטרה מצטרפין לשיעור כזית.

### גמרא:

מדייקת הגמרא: טעמא שאין מצטרפות שתי חשבות אלו, משום דלאכול ולהקטיר הן,

15. כתב הקרן אורה, דהיינו רבי אליעזר הגדול [ולא רבי אלעזר], שהרי במשנה זו מבואר